

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, (hierna: de rechtbank) van 29 december 2009 in zaak nr.
09/27008 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 december 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 januari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt in zijn eerste grief dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de staatssecretaris in de omstandigheid dat hij zijn vingertoppen heeft gemanipuleerd ten onrechte aanleiding heeft gezien om zijn aanvraag af te wijzen onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 31 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). De rechtbank heeft niet onderkend dat de besluitvorming onzorgvuldig is geweest, aangezien de staatssecretaris het besluit ten onrechte niet op één van de gronden van artikel 30 van de Vw 2000 heeft gebaseerd, aldus de vreemdeling.

2.1.1. De grief faalt. Zoals uit de uitspraak van de Afdeling van 6 oktober 2009 in zaak nr. 200904612/1/V2 (www.raadvanstate.nl) naar voren komt, dient de staatssecretaris, zolang niet is komen vast te staan dat sprake is van één van de in artikel 30 van de Vw 2000 genoemde omstandigheden, over te gaan tot de beoordeling of de desbetreffende vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden als bedoeld in artikel 31 van de Vw 2000 die een rechtsgrond voor verlening vormen. Aangezien de staatssecretaris vanwege de gemanipuleerde vingertoppen van de vreemdeling niet in staat was te beoordelen of sprake was van een van de omstandigheden als bedoeld in artikel 30 van de Vw 2000, heeft hij de aanvraag terecht aan het bepaalde in artikel 31 van de Vw 2000 getoetst. Daarbij komt dat de aanvraag van de vreemdeling niet is afgewezen op de enkele omstandigheid dat zijn vingertoppen zijn gemanipuleerd, maar in combinatie met het toerekenbaar ontbreken van documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

2.2. In zijn derde grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zij niet toekomt aan een inhoudelijke beoordeling van zijn beroep op het bepaalde in artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van

29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn).

2.2.1. De rechtbank is tot dit oordeel gekomen op grond van de overwegingen dat aan de beantwoording van de vraag of de vreemdeling recht heeft op subsidiaire bescherming het onderzoek vooraf gaat of Nederland verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van de vreemdeling en dat de staatssecretaris zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de frustratie van het onderzoek door de vreemdeling in de weg staat aan een geslaagd beroep op voormeld artikel.

2.2.2. Zoals uit de uitspraak van de Afdeling van 9 april 2010 in zaak nr. 200807306/1/V2 (www.raadvanstate.nl) blijkt, komt bij de beoordeling of een vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat zich in een land, of in voorkomend geval het gebied, van waaruit hij afkomstig is, de uitzonderlijke situatie voordoet als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, uitsluitend betekenis toe aan de geloofwaardigheid van de desbetreffende vreemdeling identificerende gegevens, zoals die over zijn herkomst uit het desbetreffende land of gebied.

Nu de staatssecretaris zich in het besluit van 26 juni 2009 en het daarin ingelaste voornemen daartoe, op het standpunt heeft gesteld dat geloofwaardig wordt geacht dat de vreemdeling afkomstig is uit Mogadishu, Somalië, is de herkomst van de vreemdeling niet in geschil en heeft de rechtbank mitsdien niet onderkend dat het op de weg van de staatssecretaris lag, gegeven hetgeen de vreemdeling in de zienswijze had aangevoerd, te beoordelen of in het gebied van herkomst van de vreemdeling sprake is van de uitzonderlijke situatie als bedoeld in voormeld artikel. De rechtbank is dan ook tot het onjuiste oordeel gekomen dat de staatssecretaris zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de frustratie van het onderzoek door de vreemdeling in de weg staat aan een geslaagd beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. De grief slaagt.

2.3. Aan hetgeen de vreemdeling overigens in zijn grieven heeft aangevoerd, behoeft de Afdeling niet toe te komen.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu uit het hiervoor overwogene volgt dat de staatssecretaris ten onrechte de inhoudelijke beoordeling van de aanvraag van de vreemdeling aan het bepaalde in artikel 15, aanhef, en onder c, van de richtlijn achterwege heeft gelaten, zodat het besluit van 26 juni 2009 in strijd is met het bepaalde in artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht, het beroep tegen het besluit van 26 juni 2009 alsnog gegrond verklaren en dat besluit vernietigen. De minister dient een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak. Daarbij dient hij te beoordelen of de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat de mate van het willekeurig geweld in Mogadishu dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger,

louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

2.5. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 29 december 2009 in zaak nr. 09/27008;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 26 juni 2009, kenmerk 0902-12-1484;
- V. veroordeelt de minister van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.081,00 (zegge: duizendeenentachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. H. Troostwijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. S.I.M. Peute, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

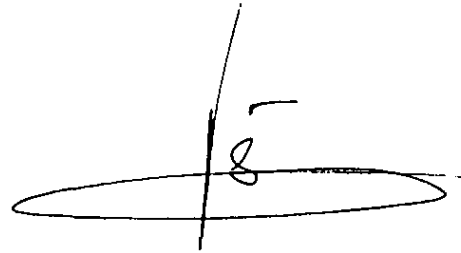
w.g. Peute
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 juni 2010

391.

Verzonden: 10 juni 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, horizontal oval shape with a vertical line crossing it near the center. To the right of the vertical line, there are some smaller, less distinct markings, possibly initials or a date.

mr. H.H.C. Visser